

XƯA TA ĐAU YẾU, BỊ TÙ ĐÀY CÁC CON ĐÃ ĐẾN VIẾNG THĂM!

S. CAMILLO DE LELLIS

... Chứng từ sống Đức Tin qua việc thực thi Bác Ái của hai nhân viên thiện nguyện thuộc giáo phận Toulouse ở miền Nam nước Pháp.

Điều đáng nói cả hai đều là tín hữu Công Giáo nhưng dẫn thân trong hai đoàn thể không tôn giáo. Người đầu tiên là bà Dominique de Larauze hợp tác với hội VMEH chuyên viếng thăm các bệnh nhân nơi nhà thương. Người thứ hai là ông Olivier Pinon làm việc với hội ANVP chuyên viếng thăm các tù nhân. Trước hết xin nhường lời cho **bà Dominique de Larauze**.

Ý tưởng trở thành nhân viên thiện nguyện viếng thăm bệnh nhân nơi nhà thương đến với tôi trong chuyến đi Lộ Đức với tư cách vừa là tín hữu hành hương vừa là bệnh nhân. Tôi đi với đoàn hành hương của tổ chức "Cancer Espérance - Ung Thư Hy Vọng". Nơi đền thánh dưới hầm Thánh Pio X trong lúc tham dự Thánh Lễ, khi đọc Lạy Cha, tôi siết chặt tay của hai người đứng hai bên trái và phải của tôi. Tôi bỗng nhận ra một xác-tín một tiếng-gọi rằng:

- Chỗ đứng của tôi chính là ở bên cạnh bệnh nhân.

Sau chuyến hành hương Lộ Đức năm ấy, tôi ghi tên vào hội đoàn **VMEH** và trở thành nhân viên thiện nguyện viếng thăm các bệnh nhân nơi nhà thương.

Chính các y tá chỉ cho chúng tôi biết các bệnh nhân nào cần được viếng thăm. Vào lúc diễn ra cuộc viếng thăm, khi đứng trước phòng bệnh nhân để gõ cửa, tôi luôn luôn thân thưa với Chúa rằng: "Lạy Chúa, xin Chúa bước vào trước con!" Trong lúc diễn ra cuộc gặp gỡ với bệnh nhân tôi trò chuyện rất nhiều và cũng gợi ý để bệnh nhân đàm đạo trao đổi nhiều với tôi. Sự kiện tôi không phải là người thân trong gia đình, cũng không thuộc thành phần ban y tế của nhà thương, các bệnh nhân thường dễ dàng cởi mở tâm sự với tôi. Cứ mỗi lần viếng thăm tôi thường bắt tay, nắm tay bệnh nhân. Và cho dầu bệnh nhân không phải là người có tín ngưỡng thì vẫn có điều gì đó tích cực diễn ra.

Đối với tôi không có gì khó khăn khi viếng thăm các bệnh nhân. Đức Chúa GIÊSU KITÔ ở trong tất cả mọi người và ở trong từng người. Tôi cũng liên hệ đều đặn với ban Tuyên Úy Công Giáo của nhà thương.

... Nhân viên thiện nguyện thứ hai là **ông Olivier Pinon**. Ông làm việc với hội **ANVP**, một đoàn thể không tôn giáo. Ông viếng thăm các tù nhân vào mỗi buổi chiều thứ ba hàng tuần. Xin nhường lời cho ông.

Sở dĩ tôi chọn hội ANVP vì tôi không muốn người ta chỉ dừng lại nơi tôi với nhãn hiệu Công Giáo. Rồi tôi cũng không muốn nhà giam chỉ giao cho tôi các tù nhân Công Giáo mà thôi. Tuy nhiên, chiều kích tôn giáo luôn luôn hiện diện trong các cuộc viếng thăm của tôi, kể cả việc tôi dám công khai bày tỏ niềm tin của tôi. Tôi gặp các tù nhân không cùng tôn giáo với tôi. Nhưng điều này không ngăn cản tôi mang đến cho họ một món quà, một đóng góp trong tư cách là tín hữu Công Giáo. Chẳng hạn tôi thường xuyên viếng thăm hai tù nhân hồi giáo.

Những cuộc viếng thăm các tù nhân - bất phân biệt tôn giáo chính kiến - đưa tôi đến một nhận xét vô cùng đau xót. Đó là không có khổ nào khổ hơn khổ của các tù nhân. Họ không còn cơ chế xã hội, họ cũng thường bị mất luôn cơ chế gia đình và bạn hữu. Họ thật cô đơn và là kẻ phạm pháp. Với tư cách Kitô-hữu tôi muốn trở thành cho họ cánh cửa sổ rộng mở cho thế giới bên ngoài. Trong số các người đến viếng thăm các tù nhân tôi gặp rất nhiều người quảng đại tận tâm hết mình nhưng không có nhiều tín hữu Công Giáo. Càng có nhiều Kitô-hữu dấn thân trong xã hội dân sự bao nhiêu, thì họ càng dễ dàng trở thành những chứng tá sinh động cho Tin Mừng cứu rỗi của Đức Chúa GIÊSU KITÔ bấy nhiêu. Ước mong thay.

... Khi ấy, Đức Chúa GIÊSU phán cùng các môn đệ rằng: "Khi Con Người đến trong vinh quang, có hết thảy mọi thiên thần hầu cận, Người sẽ ngự trên ngai uy linh của Người. Muôn dân sẽ được tập hợp lại trước mặt Người, và Người sẽ phân chia họ ra, như mục tử tách chiên ra khỏi dê. Chiên thì Người cho đứng bên phải, còn dê ở bên trái. Bấy giờ Vua sẽ phán với những người bên hữu rằng: "Hãy đến, hỡi những kẻ CHA Ta chúc phúc, hãy lãnh lấy phần gia nghiệp là Nước Trời đã chuẩn bị cho các con từ khi tạo dựng vũ trụ. Vì xưa Ta đói, các con đã cho ăn, Ta khát, các con đã cho uống, Ta là khách lạ, các con đã tiếp rước, Ta mình trần, các con đã cho mặc, Ta đau yếu, các con đã viếng thăm. Ta bị tù đày, các con đã đến với Ta". Khi ấy, người lành đáp lại rằng: "Lạy Chúa, có bao giờ chúng con thấy Chúa đói mà cho ăn, khát mà cho uống; có bao giờ chúng con thấy Chúa là lữ khách mà tiếp rước, mình trần mà cho mặc; có khi nào chúng con thấy Chúa yếu đau hay bị tù đày mà chúng con đến viếng thăm Chúa đâu?" Vua đáp lại: "Quả thật, Ta bảo các con: những gì các con đã làm cho một trong các anh em bé mọn nhất của Ta đây, là các con đã làm cho chính Ta vậy" (Matthêu 25,31-40).

("FOI & VIE", Mensuel des catholiques du diocèse de Toulouse, n.96, Décembre 2013, 153e année, trang 23)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt